

fra op til Grænsen netop lægger Vægt paa godt Materiel. Derfor bør vi unægtelig ikke staa tilbage, naar Lejlighed gives til at afhjælpe det.

Det ærede Medlem for Aarhus (Samuelson) omtalte Banegaardsforholdene i Aarhus og spurgte, om man snart kunde vente Forslag desangaaende. Ja, det antager jeg ikke vil vare saa meget længe. De øvrige Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, har jeg besvaret dels i Aften, dels tidligere under min Henvendelse til ærede Medlemmer.

Det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) spurgte mig, om det var Tanken snart at faa en Udvidelse af Mørke Station. Ja, det er Tanken, for det erkendes, at det er en af dem, der staa i første Række. Naar jeg ikke har optaget den i Aar, er det ikke blot, fordi Sagen er kommen saa sent ind, skønt det allerede er Grund nok, men ogsaa fordi vi i det hele have maattet begrænse vore Krav stærkere, end vi fra Statsbanernes Side egentlig havde ønsket; der maatte af finansielle Grunde stryges ikke saa ganske lidt. Derfor tør jeg ikke love det ærede Medlem, at dette Spørgsmaal fra vor Side bliver taget op allerede i Aar. Men det vil sikkert ikke vare længe, før det kommer, forhaabentlig allerede til næste Aar.

Det ærede Medlem for Randers (Mortensen) omtalte Forholdene ved Strømmens Holdeplads. Ja, hvad denne Holdeplads' Ophøjelse til egentlig Station angaar, har jeg udtalt mig tidligere og skal ikke komme tilbage dertil. Men hvad Tilkørselsforholdene angaar, som det ærede Medlem talte om, forstod jeg det ikke rettere, end at det maa være de Forhold, hvorom der allerede er truffet Overenskomst mellem Statsbanerne, Randers Byraad og Randers Svineslagteri, en Overenskomst, som blev stadfæstet af Ministeriet for offentlige Arbejder i Februar 1905. Men ere disse Forhold ordnede ved en saadan Overenskomst, synes jeg nok, det er noget underligt, at det ærede Medlem træder op her og bruger dem som Ankepunkter mod Statsbanerne. At man ikke har kunnet gøre andet ved det berømte Led ved Stevnstrup, Rs. Hviids Led, som det ærede Medlem klagede over, end Tilfældet har været, ligger ganske simpelt i, at det senere viste sig, efter at jeg havde vekslet Ord med det ærede Medlem om den Sag her i Tinget, at den paagældende Politilov af 11. Maj 1897 § 3 kun forpligter de paagældende Lodsejere til at holde disse Led *lukkede*, men ikke til at holde

dem *laasede*. Som Følge deraf kan Statsbanedriften selvfølgelig ikke blande sig i disse Forhold. At de ikke holdes laasede, eller at i alt Fald Nøglen henligger umiddelbart ved Leddet, er noget, vi ikke kunne blande os i.

Det ærede Medlem gav en saare vidtløftig og for Tinget i det hele vistnok ligesaa uinteressant Fremstilling af Forhandling, som Randers Byraad og Havneudvalg havde ført med Ministeriet for offentlige Arbejder om Ordningen af Sporforholdene ved Randers Havn, og angreb der Ministeriet og Statsbanerne for at have krænket en Ret, Randers By havde i Henhold til en Overenskomst af 1895, ifølge hvilken det var Statsbanernes Pligt at bidrage med Halvdelen til ny Spor derovre. Men det ærede Medlem har jo selv leveret Bevis for, hvor urigtigt hans Udgangspunkt i saa Henseende er. Thi det ærede Medlem siger selv Sp. 805, idet han citerer den paagældende Overenskomst: „Ved Gennemførelsen af eventuelle senere Forandringer eller Udvidelser af Havnesporet, hvorom der er opnaaet Enighed mellem Statsbanedriften og Kommunen, og hvortil Ministeriet for offentlige Arbejder har stillet de fornødne Midler til Statsbanedriftens Raadighed, blive de under a. og b. nævnte Bestemmelser at gøre gældende for Fordelingen af Udgifterne“. Hvor er det muligt, at et Medlem af dette Ting saa kan staa op og bebrejde Ministeriet og Statsbanerne, at man ikke vil betale Halvdelen af Udgifterne til Spor, som man netop *ikke* er enig med de Herrer i have nogen Interesse for Statsbanerne? Samme Misforstaaelse kom det ærede Medlem for Fredericia (Rasmussen) ind paa med Hensyn til Horsens Havn, hvor noget lignende gør sig gældende. Tro de Herrer virkelig, de kunne faa nogen til at forstaa denne Overenskomst saaledes, at Staten uden videre skal betale Halvdelen af de Spor, som Kommuner eller Havneudvalg ønske anlagte? Det gaar Overenskomsten af 1895 som sagt aldeles ikke ud paa. Dette være Svar nok fra min Side til det ærede Medlem. Saalænge Randers Havneudvalg staar paa en saa fortvivlet Fortolkning som denne, vil der ikke kunne opnaas Enighed med Statsbanerne og Ministeriet om denne Sag. Det synes ogsaa, at Havneudvalget er godt paa Vej til at frafalde sin Opfattelse i saa Henseende, og jeg antager derfor ikke, det ærede Medlems Udtalelser her i Tinget ere Udtryk for Havneudvalgets Opfattelse af dette For-